Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1901. Wydano i rozesłano dnia 10. grudnia 1901. Część XV.

Nr. 92.

U s t a w a

z dnia 11. września 1901, o regulacyi potoku Pustej (Radosławki) z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya Pustej (Radosławki) od Sokołówki do ujścia potoku Majdan wraz z dopływami, ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1899, preliminujący koszta robót na 832.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów:

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztę preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez Władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki, oznaczone w §. 3. pod a), b) i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp, potoków i rowów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.

3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwacyę, tudzież innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Schönbrunn, dnia 11. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Giovanelli w r.

Nr. 93.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 30. września 1901 do L. 99.256, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od dnia 1. października 1901 do końca marca 1902.

Jezdne pocztowe od konia i miryametra ustanawia się na czas od 1. października 1901 do końca marca 1902, jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	K	h	K	h
Czortków, Kołomyja-Złoczów, Przemyśl, Sambor, Brzeżany	1	98	1	65
Lwów, Stanisławów, Tarnopol	2	04	1	70
Żółkiew, Rzeszów, Stryj	2	10	1	75
Nowy Sącz, Sanok, Tarnów	2	15	1	79
Kraków, Wadowice	2	23	1	86

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryameter.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostają niezmienione.

We Lwowie, dnia 30. września 1901.

C. k. Radca Dworu:
Seferowicz w. r.

Nr. 94.

Ustawa

z dnia 25. września 1901, o zezwoleniu gminie Jabłonów (powiat Kołomyja), na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Jabłonów (powiat Kołomyja) zezwala się pobierać przez lat sześć od dnia wejścia w użycie niniejszej ustawy począwszy, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 K;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 2 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 2 K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. od jednego hektolitra miodu po 3 K;

5. od jednego litra wiszniaku lub maliniaku po 20 h.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Jabłonów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. pr. p. Nr. 120 Cz. II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 95.

U s t a w a

z dnia 25. września 1901, zezwalająca gminie miasteczka Strusowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, maliniaku, wiszniaku i tym podobnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Strusów zezwala się pobierać od roku 1901 do końca roku 1910 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych, albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego alkoholu po 16 h, czyli od jednego hektolitra 16 K;
2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: araku, rumu, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rozolisu i t. d. bez względu na ilość zawartego alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 K;
3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K;
4. od jednego hektolitra miodu, dereniaku i maliniaku po 6 K;
5. od jednego hektolitra wiszniaku po 3 K.

Art. II.

Do uiszczania opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Strusów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolna jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120. część druga, wolną jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 96.

U s t a w a

z dnia 25. września 1901, o zezwoleniu gminie m. Dąbrowa na pobór opłat gminnych od słodzonych napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Dąbrowa zezwala się pobierać przez lat dziesięć, od roku 1901 począwszy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy.

1. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku i t. p., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 K;

2. od jednego hektolitra piwa po 2 K 40 h;

3. od jednego hektolitra miodu po 10 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Dąbrowa.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 97.

U s t a w a

z dnia 25. września 1901, o zezwoleniu gminie m. Tarnobrzeg na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Gminie miasteczka Tarnobrzeg zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1902 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 K;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 K;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 K 60 h;

4. od jednego hektolitra miodu, maliniaku, wiszniaku i t. p. po 2 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tarnobrzeg.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120, (Cz. II. o uwolnieniach) wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 98.

U s t a w a

z dnia 20. września 1901, o uzupełnieniu regulacyi rzeki Nowego Brnia z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacyi rzeki Nowego Brnia z dopływami ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1896, który preliminuje koszta robót na 319.500 złr. w. a. a mianowicie:

a) koszta wykończenia robót objętych projektem rządowym z r. 1875 na 224 803 zł. 09 ct. w. a.

b) koszta robót dodatkowych przy korekcyi dopływów Nowego Brnia i wykonania rowów osuszających na 94.696 złr. 91 ct.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów;

c) zawiązana w myśl ustawy z dnia 13. maja 1885 Dz. u. kr. Nr. 34. spółka wodna dla regulacyi Nowego Brnia datkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków państwa, kraju i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacyi, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Tak Administracyi państwa jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 7. kwietnia 1891, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 68.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 29. sierpnia 1890 Dz. u. kr. Nr. 43.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r. **Böhm** w. r.

Giovanelli w. r.

Nr. 99.

U s t a w a

z dnia 21. września 1901, o zaliczeniu gminy Jaworzno, powiatu chrzanowskiego, do miejscowości, podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Jaworzno powiatu chrzanowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 21. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 100.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. października 1901 L. 12.407/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1901.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z 28. września 1901 raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w r. 1901.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od domów wolnych od podatku w miastach, w wysokości 60 h od każdej korony całej przepisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 r. Dz. p. p. Nr. 220. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 27. listopada 1858, Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatku w ustępie 1 wymienionych w wysokości 49 h, zaś do podatków w ustępie 2. wymienionych, w wysokości 55 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 6. października b. r., L. 37.781, podaje się to obwieszczenie do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika

Lidl w. r.

Nr. 101.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 14. października 1901 L. 114.274, uchylające pozwolenie do używania drogi lądowej Mezö-Laborcz-Jaśliska do transportów opodatkowanej wódki, opodatkowanego cukru, opodatkowanego piwa i oleju mineralnego we wzajemnym obrocie między krajami korony węgierskiej, względnie Bośnii i Hercegowiny z królestwami i krajami, reprezentowanymi w Radzie Państwa.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. września 1901, L. 51.298 i odnośnie do §. 6. ustawy z 18. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 121. artykułu 3. części VIII. cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120. i artykułu 1. cesarskiego rozporządzenia z 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 267., w przedmiocie obrotu opodatkowaną wódką, opodatkowanym cukrem, opodatkowanem piwem i opodatkowanym olejem mineralnym między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie Państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnii i Hercegowiny, podaje się niniejszem do wiadomości, że pozwolenie transportowania wymienionych powyżej towarów w obrocie między powołanymi krajami drogą prowadzącą z Mezö-Laborcz przez Csertesz do Jaślisk odwołane zostało.

Nr. 102.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 3. listopada 1901, L. 13.201/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 19. października 1901 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, w przedmiocie rozciągnięcia §. 43. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. na gminy Lipnik i Oświęcim powiatu bialskiego.

U c h w a ł a

Art. I.

Gminy Lipnik i Oświęcim powiatu bialskiego, zaliczone zostają do miejscowości, w których obowiązują postanowienia §. 43. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1902.

Co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 103.

U s t a w a

z dnia 18. września 1901, o regulacyi rzek, wykonać się mającej w myśl §. 5. ustępu 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66. w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Regulacya poniżej wymienionych rzek, względnie części rzek, które w myśl ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66. o budowie dróg wodnych i wykonanie regulacyi rzek (§. 5. ustęp 1.) mają szczególne znaczenie dla dróg wodnych, zbudować się mających wedle §. 1. d) tej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ma być wykonana w ciągu lat 20, począwszy od roku 1904 na wspólny koszt państwa i kraju.

§. 2.

Wedle powyższego postanowienia mają być uregulowane następujące rzeki, względnie części rzek:

A) 1. Skawa od Suchej do ujścia do Wisły;
2. Raba od Lubienia do ujścia do Wisły;
3. Poprad od Muszyny do ujścia do Dunajca;
4. Wisłok od Frysztaka do ujścia do Sanu;
5. Wiar od Niżankowic do ujścia do Sanu;
6. Stryj od Turki do ujścia do Dniestru;
7. Świca od Wełdzirza do ujścia do Dniestru wraz z dopływem Sukielem od Bolechowa do ujścia;
8. Sołotwińska Bystrzyca od Sołotwiny i Nadwórniańska Bystrzyca od Zielonej do ich złączenia się a następnie połączona Bystrzyca do ujścia do Dniestru;
9. Tanew od granicy Monarchii z Rosyą do ujścia do Sanu.

B) Przestrzenie rzek Dunajca, Wisłoki i Sanu, przylegające do dolnych części tych rzek, zostających w zarządzie państwa, na których obecnie regulacya jest w toku, mianowicie:
10. Dunajca od Zgłobic do Nowego Targu;
11. Wisłoki od Mielca do Żmigrodu;
12. Sanu od Składu Solnego do Liska.

Przy regulacyi części rzek pod B) wymienionych należy w szczególności mieć na oku użycie ich do żeglugi względnie spławu.

§. 3.

Całe koszta regulacyi przestrzeni rzek, oznaczonych w §. 2. będą po wykonaniu potrzebnych robót przedwstępnych ustalone ostatecznie przez administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. W myśl dotychczas stosowanych zasad co do pieniężnych świadczeń kraju na koszta regulacyi rzek w Galicyi (§. 5. ustęp 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66.) przyczyni się kraj do kosztów regulacyi przestrzeni rzek wymienionych w §. 2. pod A) 1. do włącznie 9., tudzież do niżej wymienionych części rzek, o których wzmianka w §. 2. pod B) t. j.:

przestrzeni Dunajca od Nowego Sącza do Nowego Targu, przestrzeni Wisłoki od Jasła do Żmigrodu;

przestrzeni Sanu od Sanoka do Liska, udziałem 40%, podczas gdy resztę a więc 60% całych kosztów, względnie koszta regulacyi pozostałych części trzech rzek w §. 2. pod B) 10., 11., 12. wymienionych pokryje Skarb

państwa z zastrzeżeniem, że wydatek przypadający na czas po roku 1912 zostanie po myśli §. 9. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66. przyzwolony w drodze konstytucyjnej.

Datki konkurencyjne, do których właściciele przyległych nieruchomości lub pobliskich zakładów wodnych w myśl postanowień §. 51. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. i r. kr. Nr. 38., będą pociągnięci, względnie dochody z opłat, któreby w drodze ustawodawstwa krajowego na poszczególne dorzecza nałożono zamiast owych datków konkurencyjnych, użyte być mają na częściowe pokrycie datku, przypadającego na kraj, przyczem jednak datki konkurencyjne albo opłaty nałożone na dorzecza, któreby przypadały na państwo z tytułu administracyi dróg budowli wodnych i kolei, tudzież z tytułu posiadania nieruchomości, mają być uważane jako objęte wyż wymienionym datkiem państwowym i nie można się świadczenia ich osobno domagać.

Na tych przestrzeniach trzech rzek, wymienionych w §. 2. pod B), które mają być regulowane wyłącznie kosztem państwa, przypadają także datki konkurencyjne (opłaty nałożone na dorzecza) państwu.

§. 4.

Celem pokrycia kosztów potrzebnych w czasie od roku 1904—1912 na regulacye przestrzeni rzek, oznaczonych w §. 2., będzie utworzony fundusz budowy, do którego w tym okresie wpłynąć mają datki państwowe w ogólnej kwocie 19,398.600 K z kredytu przeznaczonego na regulacye rzek w §. 8. ustęp 3. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66. i datki krajowe w ogólnej kwocie 6,962.400 K.

Rozdział tych datków na raty, oraz termina ich płatności w wymienionym okresie (1904—1912) ustanowione zostaną po zatwierdzeniu ogólnego programu (§. 10.). i z uwzględnieniem prawdopodobnych potrzeb i postępu budowy, przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 5.

Pokrycie datków na rzecz regulacyi rzek omówionych w §§. 1. i 2., które przypadają wedle §. 3. na fundusz krajowy po roku 1912 a mają i nadal wpływać do funduszu budowy, winno być w drodze ustawodawstwa krajowego w czasie właściwym zapewnione.

§. 6.

Fundusz budowy ponosi przez czas budowy także całe koszta zarządu i koszta utrzymania budowli, wykonać się mających, tudzież budowli regulacyjnych, już istniejących w wymienionych przestrzeniach rzek.

§. 7.

Utrzymanie po upływie czasu budowy robót, wykonanych na wspólne koszta (§. 3.) na przestrzeniach rzek wymienionych w §. 2. będzie zapewnione przez osobną ustawę krajową.

Utrzymanie przestrzeni Dunajca (od Zgłobic do Nowego Sącza) Wisłoki (od Mielca do Jasła) i Sanu (od Składu Solnego do Sanoka) uporządkowanych wyłącznym kosztem państwa dla żeglugi względnie spławu, obejmie po upływie czasu budowy Administracya państwa z zastrzeżeniem, że potrzebne fundusze zostaną przyzwolone w drodze konstytucyjnej.

§. 8.

Postanowienia o wszystkich zasadniczych technicznych i ekonomicznych sprawach dotyczących regulacyj, które są przedmiotem niniejszej ustawy, o ile te regulacye nie nastąpią na wyłączny koszt państwa (§. 3.) porucza się osobnej komisyi pod przewodnictwem Namiestnika lub jego zastępcy, w której skład wejść mają.

a) a po jednym członku mianowanym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo handlu w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami;

b) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Namiestnictwa;

c) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Wydziału krajowego;

d) po jednym delegacie obu towarzystw rolniczych we Lwowie i w Krakowie.

Dla każdego członka komisyi ma być ustanowiony zastępca, który ma go w razie przeszkody zastąpić.

Komisya nie występuje na zewnątrz jako władza.

§. 9.

Przewodniczący komisyi ma każdą jej uchwałę, którą uważa jako przekraczającą jej zakres działania lub jako sprzeczną z ważnymi względami publicznymi przedłożyć Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

Także i członkowie wymienieni w §. 8. lit. a), względnie ich zastępcy, żądać mogą takiego przedłożenia uchwał, które powzięto wbrew ich głosom. Z tego samego powodu żądać może tego Wydział krajowy na wniosek swoich delegatów.

§. 10.

C. k. Namiestnictwo opracuje ogólny program i obliczenie całych kosztów regulacyi, które podda uchwale komisyi, oznaczonej w §. 8. a następnie przedłoży c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami.

W tym ogólnym programie ma być w szczególności ustanowione następstwo rozpoczęcia poszczególnych regulacyj, oraz wynikający ztąd rozdział, przeznaczonych na poszczególne regulacye w okresie od roku 1904—1912 funduszów.

§. 11.

Namiestnictwo opracuje na poszczególne regulacye z zastosowaniem się do ogólnego programu, generalne projekta i kosztorysy, które po poprzedniem udzieleniu Wydziałowi krajowemu, będą podane uchwale komisyi, a następnie przedłożone Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

Szczegółowe projekta opracować się mające na podstawie generalnych projektów zatwierdza komisya.

Koszta technicznych robót przedwstępnych ponosi fundusz budowy (§. 4.). Dopóki fundusz ten nie zostanie utworzony, pokrywać będą te koszta państwo i kraj w stosunku i na rachunek ich datków do regulacyi w myśl §. 3.

§. 12.

Program robót na każdy rok budowy, ułożony przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, przy zastosowaniu się do ogólnego programu, zatwierdzonych generalnych projektów rozporządzalnych środków, będzie poddany uchwale komisyi regulacyjnej.

§. 13.

Wykonanie robót regulacyjnych i zarząd funduszem budowy (§. 4.) obejmuje Administracya państwa.

Szczegółowe o tem postanowienia i sposób wykonywania wpływu Wydziałowi krajowemu w tej mierze przysługującego, określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym po uzyskaniu zatwierdzenia przez interesowane Ministerstwa.

Rozporządzenie wykonawcze zawierać ma także szczegółowy regulamin czynności dla komisyi regulacyjnej.

§. 14.

O ileby regulowanie którejkolwiek z rzek wymienionych w §. 2. pod A) i B) w górnym biegu powyżej zakreślonych tam granic, względnie zabudowanie tych wód w okolicy źródeł, tudzież regulowanie względnie zabudowanie poszczególnych dopływów rzek wymienionych w §. 2. pod A) i B) okazać się miało konieczne, należy postarać się o to w drodze osobnych ustaw krajowych z zastosowaniem postanowień ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116.

§. 15.

Jeżeli przy sposobności regulacyj, objętych niniejszą ustawą okaże się potrzeba robót w celu nieszkodliwego odwrócenia wód górskich według ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 117, natenczas komisya złożona wedle §. 8. niniejszej ustawy krajowej spełniać będzie zarazem czynności komisyi krajowej po myśli §. 23. powołanej ustawy państwowej, jednak z zastrzeżeniem uzupełnienia się wedle §. 24. tejże ustawy delegatem c. k. Ministerstwa kolejowego.

C. k. Minister rolnictwa jest uprawniony delegować także w takim razie osobnego zastępcę Ministerstwa rolnictwa do komisyi z prawem, przysługującem wedle §. 9. ustęp 2. zastępcom ministeryalnym.

Do urzędowych czynności komisyi powołać oprócz tego należy zastępcę c. k. techniczno-lasowej sekcyi dla zabudowania potoków górskich, sekcya samborska.

§. 16.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa.

Görcsöny, dnia 18. września 1901.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r. **Böhm** w. r.

Call w. r. **Giovanelli** w. r.

Nr. 104.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 13. listopada 1901 L. 10.261/pr. ex 1900, którem na mocy §. 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33. ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Ladzkie szlacheckie i Bortniki, powiatu tłumackiego; Spas i Topolnica, powiatu starosamborskiego.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29. co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości: Ladzkie szlacheckie i Bortniki w powiecie tłumackim, jakoteż Spas i Topolnica w powiecie starosamborskim.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie §. 320. u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Piniński w. r.

Nr. 105.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. października 1901 L. 62.471, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Rohatyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Rohatyn na dalszy pobór przyzwolonych jej ustawą z 27. kwietnia 1888 r., Dz. u. kr. Nr. 53. opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu przez lat sześć od r. 1903 począwszy, jednak pod warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu tutejszem z 29. listopada 1894, Dz. u. kr. Nr. 89.

Lwów, dnia 29. października 1901.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 106.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 31, października 1901 L. 63.611, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Dębica na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy §. 83. ust. z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie wyrażoną w piśmie z dnia 12. września b. r. L. 96.661, zezwala gminie Dębica na dalszy pobór ustawą z dnia 18. maja 1886 Dz. u. kr. Nr. 57. przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych od 1. stycznia 1902 po koniec roku 1904, pod warunkami ustanowionymi w tut. rozporządzeniu z dnia 15. lipca 1898, L. 41.689, Dz. u. kr. Nr. 71.

Lwów, dnia 31. października 1901.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 107.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. listopada 1901 L. 75.094, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Kałusz na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na mocy §. 83. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, wyrażoną w piśmie z dnia 28. października 1901 L. 111.083, zezwala gminie Kałusz na dalszy pobór unormowanych ustawą z dnia 27. kwietnia 1888 Dz. u. kr. Nr. 52. opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa na czas od 1. stycznia 1902 do końca grudnia 1906 w granicach przepisów powołanej ustawy tudzież pod warunkami:

1. że opłaty te pobierane w tej samej wysokości, w jakiej pobierane są na podstawie rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 13. stycznia 1897 Dz. u. kr. Nr. 6.;

2. że wódka ma być wolną od opłaty w tych wszystkich wypadkach, w których jest wolną po myśli §. 6. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. cz. II. od państwowego podatku konsumcyjnego.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.